

केन्द्रगतेऽथवास्मिन् धारेऽस्य चोपसयनं कथितं
द्विजानाम् । नीचस्थितेऽरिगृह्येऽथ पराजिते वा जीवे-
नृगावुपनयः स्मृतिकर्षणीनः । ज्योतिर्निबन्धे नारदः
“सर्वथा जीवशुक्रप्रवाराः प्रोक्ता व्रते शुभाः । चन्द्राकौ मध्य
मौ ज्ञेयो सामवज्जयोः कुजः । शाखाधिपति-
वाराश्च शाखाधिपबलं तथा । शाखाधिपतिरुग्नश्च दुर्लभं
विततं व्रते” । सु० चि० “शाखेयवारतनुधीर्यमतोव
शक्तं शाखेयसूयगणिवबले व्रतं सत् । जीवे भृगौ रि
पुष्टहे विजितेऽथ नीचे स्नाह्नेदयास्तविधिना रक्षितो-
व्रतेन” । वशिष्ठः “शाखेयगुरुशुक्राणां मौढ्ये बाल्ये
च वाङ्मके । नैवोपनयनं कार्यं वर्षेणे दुर्बले सति” ।
तेन भौमबुधयोरेस्तादिषु सामगार्थवशास्त्रिनोरुपन-
यनादि न भवतीति गम्यते । तत्र नीचाद्यवस्थितत्वे स्वनवा-
यस्त्रोच्चावस्थितत्वेन शाखेयादेरपवादमाह वशिष्ठः “यत्तु-
नीचांशयत्तुस्ये स्वांशे वा स्त्रोच्चांशगणे । शाखेये वा गुरौ
शुके न नीचफलमन्यते” । शाखेयवर्षेणास्तु । “विप्राधी
शो भागेवेष्टौ कुजाकौ राजन्यानामोपधीशोविशाच्च ।
नृशार्णां प्रचान्यजानां शनिः साक्षास्त्रेयाः सुजीवशुक्रार-
सौम्याः” सु० चि० “अग्नेवेदाऽथ यजुर्वेदः सामवेदो-
ह्यथर्वणः । वेदानाधिपोजीवशुक्रभौमबुधाः क्रमात्”
गुरुः । “अग्नेवेदाधिपतिर्जीवोयजुर्वेदाधिपो भृगुः ।
सामवेदाधिपो भौमः शशिजोऽथर्ववेदेराट” दोषिका ।
लग्नभेदे फलमाह व्यव० च० वशिष्ठः । “मेघे भवति
वाक्कुण्डो वित्तविद्यार्जितो वृषे । युग्मे वेदार्थदर्शी च
कुलीरे च षडङ्गवित् । शिल्पकर्मकरः सिंहं षष्ठे भवति
पण्डितः । तुलायां यिनयप्राप्तः काण्डसृष्टोऽथ वृश्चिके ।
सर्वत्र पूजितयामे नृद्विजित्मृगे तथा । राजप्रेष्यान्वितः
कुम्भे मीने वेदान्तपारगः” । लग्नकेन्द्रस्यरव्यादि पक्षफल-
माह सु० चि० “राजसेवी वैश्ववृत्तिः शस्त्रवृत्तिश्च पाठकः
प्राप्तोऽर्थवान् स्त्रीकसेवो केन्द्रे सूर्यादिखेचरे” व्यव०
च० गुरुः । “रवौ लग्नादिकेन्द्रस्य दोषः स्फुरित-
संज्ञकः । तत्त्वोपनीतस्य शिष्योः कुलनाथो भवेत् तदा,
कुजे लग्नादिकेन्द्रस्य दोषः कूजितसंज्ञकः । तत्त्वोपनीतं
वक्तारं हन्ति वर्षाब्दं संशयः । यनौ लग्नादिकेन्द्रस्य दोषो-
रदितसंज्ञकः । करोति महतीं पोडां व्रतिनो वा गुरो-
स्तथा । राहौ लग्नादिकेन्द्रस्य दोषोरन्नाह्वयोभवेत् ।
व्रातनोजननीं हन्ति पाथवा प्रसङ्गयम् । केतौ लग्नादि-
केन्द्रस्य दोषश्च प्राप्तसंज्ञकः । सम्यं व्रतिनोऽस्ति-

वित्तविद्याविनाशनम्” । लग्नषष्ठादमान्यस्यः करोत्येव
निशाकरः । व्रतिनोदेहमयनं निधनं दुःखसङ्घयम्” ।
वशिष्ठः “विशेषाद्विधनस्थाने पहात्तेच्छन्ति सर्वदा ।
आचार्यैर्विशुभा मन्त्रि शिष्यं मन्त्र्यशुभेतराः” । “केन्द्र-
विकोचगे जीवे भानौ शुकेऽथवा व्यये । द्वितीये स्ते
शुभोयोगो द्विजानामौपनायने” । लग्नावधिकस्यानभेदे
पक्षविशेषस्थितौ फलभेदमाह काश्यपः “षष्ठादमं विना
जीवः सर्वत्र शुभकृत् सदा । सर्वत्र शुभकृच्छुकः षष्ठप्रा-
दमं विना । भास्त्रोत्तमगः कुर्याद्दुष्टं भूपतिसेवकम् ।
वसुस्यः स्वर्णरहितं धातस्यः सुखिनं सदा । वन्मुगोऽ-
स्त्रिनं नित्यं सुतगोमतिवर्जितम् । यत्तु गुरोरग्रहितं स-
प्तमे मार्गवर्जितम् । अष्टमे वृष्टिरहितं नवमे धर्म-
चारिणम् । व्यापारगोभिषगृह्णति दीर्घायुष्यं तथा
ऽऽलग्नः । रिपुफगोहानिशुक्तश्च फलमेतद्गुरावपि । सिते
चन्द्रे लग्नसंस्थे शुभं स्यादसितेऽशुभम् । वसुगे स्यान्नप्रा-
प्तिस्तृतीये सुखसंस्थितिः । चतुर्थे बुद्धिद्विजं च पञ्चमे सौ-
ख्यसुखम् । षष्ठे तु व्याधिपीडा स्यात् सप्तमे सुखस-
न्नतिः । अष्टमे निधनः प्राणी नवमे धर्मसङ्घयः । दश-
मे स्यात् सदाचारो लाभे स्यान्नवसङ्घयः । दारिद्र्यं रि-
पुफगे विद्याचन्द्रे फलसदाहृतम् । अतिनाशः सुखं का-
र्यं हानिर्द्विर्द्विर्तिगदः । अधर्मोऽनुमतिर्द्विर्नाशो लग्नात्
कुजे फलम् । बुद्धिर्द्विर्वित्तनाशो लाभः पुत्रोन्मतिः
सुखम् । आयुःक्षयो धर्मसौख्ये कोषलाभः क्षयः क्रमात्
सौख्ये लग्नादिराशीनां फलमेतदुदाहृतम् । निन्द्यं हानिं
सुखं रोगं द्यूतङ्गमं जडं सतिम् । विपत्क्षेपं सुखं
क्षयमुदयात् कुरुते शनिः । चन्द्रे विशेषमाह लल्लः ।
“पापात् सप्तमगञ्जन्द्रे पापग्रहेण वा युतम् । व्रते विव-
र्ज्य वेदु यत्नाहोवमाङ्गर्भनीविणः । तत्फलं तत्रैव “पाप-
पहात् सप्तमं यथाह पापग्रहेणापि युतञ्च हित्वा ।
व्रतं प्रयत्नं मुनयोवदन्ति नोचेत्तदा नृत्तुमुपैति शीघ्रम्” ।
गुरुस्तु । “पापग्रहेणिते लग्ने जीवितार्थी न कारयेत् ।
चन्द्रो वा क्रूरद्वयुक्तो मूढत्वं संप्रयच्छति” ।
वर्ज्ययोगमाह सु० चि० “कवीज्वचन्द्रलग्नपारिपो
नृत्तौ व्रतेऽधमाः । व्ययेऽजभार्गवौ तथा तनौ
नृत्तौ सुते खलाः” । अन्यत्रापि । “लग्नाधिनाथसितजीव
निशाधिनाथान् षष्ठादमे व्ययमतावपि चन्द्रशुक्रौ । ल-
ग्नपञ्चमगतानशुभपहांसं यत्नात् त्रजेद्भूतविधौ
मुनयोवदन्ति” । सारङ्गपणे । “मेखलावन्तकावे तु सर्वदा